

и-та или връзъ болнитѣ части. Слѣдователно лѣчителниятъ способъ на омиопатиа-та е способъ който лѣчи на право; когито аллопати-тѣ не извжршватъ тѣхни-тѣ лѣчения освѣнь чрѣзъ опити и забикалки, на примѣръ, чрѣзъ подбудителни учистения на пищеварителниятъ каналъ, или чрѣзъ раздражителни нѣща на кожно-то облекло — везикатори, синапизми и пр. и пр. Опитатъ ни учи йоще че лѣкарства-та приспособени по аллопатическо-то начало на *противни-тъ*, не сж освѣнь едно олекчително срѣдство, то е че нѣмамъ друго срѣдство освѣнь да махнхтъ за нѣколко време признаци-тѣ на болката безъ да я излѣчижтъ на пълно. Всякъ знае че силни-тѣ учистения никога не изличаватъ, за едно постоянно време, единъ старъ запоръ; на противъ болниятъ за да се олеснява бива принуденъ да увеличава сѣкога количество-то на лѣкарство-то.

3.) Омиопатиа-та, както се каза, не употрѣблява лѣкарства-та си освѣнь въ едно твжрдѣ малко количество — тжй щото ако ида са погрѣши даванието имъ, тѣ не можжтъ да бжджтъ врѣдителни отъ едно силно дѣйствие; когито аллопатически-тѣ лѣкарства, ако и да сж дадени съ най голѣмо внимание, често произвождатъ зли и вредителни слѣди — даже по некоги и доволно злополучни слѣдствия, дѣто да поставижтъ въ опасность живота-тъ — на болниятъ и да ускорижтъ конецатъ му.

4. Омиопатиа-та, като прѣдписва лѣкове кои-то дѣйствуватъ на право и специфически връзъ бол-